

בית משפט השלום ברמלה

ת"א 35465-01-16 פלוני נ' כלל חברה לביטוח בע"מ

תיק חיצוני: תיק עזר - 35465-01-16

בפני כבוד השופט אייל כהן

פלוני

תובע

נגד

כלל חברה לביטוח בע"מ

נתבעת

1 ב"כ התובע עוה"ד גב' גוטמן ומר דוידוביץ
2 ב"כ הנתבעת עוה"ד מר זמר ומר טננבוים
3
4

פסק דין

5 לפניי תביעה לתשלום תגמולי ביטוח מושא שתי תאונות. ביחס לאחת מהן, המחלוקת נעוצה
6 בשאלה האם נפילה במהלך משחק כדורגל באה בגדר "תאונה" כמשמעה בפוליסה.
7

1. רקע ותמצית המחלוקת

8
9
10 1. התובע, יליד 1995, היה במועדים הרלבנטיים תלמיד ושחקן כדורגל בקבוצת נוער. הנתבעת
11 ביטחה את התובע בפוליסות ביטוח תאונות אישיות תלמידים (על אף שעסקינן בפוליסות
12 עוקבות כרונולוגית יכונו הן להלן למען הנוחות: "הפוליסה"). לטענת התובע, הוא נחבל
13 פעמיים אגב משחק כדורגל, הן ביום 12.2.12, בברכו השמאלית, והן ביום 14.1.13 בקרסול
14 ימין (להלן: "התאונה הראשונה" ו- "התאונה השנייה", בהתאמה).
15

16 2. מומחה מטעם התובע, ד"ר ולן, קבע כי כתוצאה מן התאונה הראשונה נותרו לתובע 10%
17 נכות לצמיתות, בגין שחזור רצועה צולבת קדמית וכן 10% נכות בגין צלקת בברך. עוד קבע,
18 כי כתוצאה מן התאונה השנייה נותרו לתובע 10% נכות לצמיתות בשל הגבלה בתנועות
19 הקרסול. מומחה הנתבעת, ד"ר ביאליק, קבע כי לא נותרה לתובע כל נכות, בגין מי מן
20 התאונות.
21

בית משפט השלום ברמלה

ת"א 35465-01-16 פלוני נ' כלל חברה לביטוח בע"מ

תיק חיצוני: תיק עזר - 35465-01-16

3. לאור הפער בין חוות הדעת מונה מומחה מטעם בית המשפט, **פרופ' ניסקה**, אשר קבע בחוות דעתו מיום 20.10.17, כדלקמן: בגין התאונה הראשונה - נותרו לתובע נכות צמיתה בשיעור 10%, בגין מצב לאחר שחזור רצועה צולבת בברך שמאל וכן נכויות זמניות בשיעור 100% למשך חצי שנה וכן 50% למשך חצי שנה נוספת. בגין התאונה השנייה מצא לקבוע כי לא נותרה כל נכות.

4. לשיטת התובע, כל אחד מן האירועים בהם נחבל בא בגדר "תאונה" כמשמעה בפוליסה. בגין התאונה הראשונה זכאי הוא לתגמולים מן הנתבעת כנגזר מנכות בשיעור 10%. בגין התאונה השנייה זכאי הוא לתגמולים כנגזר מנכות בשיעור 5% וזאת על אף קביעתו של מומחה בית המשפט כי לא נותרה לו נכות.

באשר לחישוב התגמולים, טענת התובע היא, כי הוא זכאי בין היתר ל"מענק חומרה" בשיעור 50%, בגין כל אחת מן התאונות. עוד טען לזכאות לפיצוי עונשי בריבית מיוחדת בגין התאונה הראשונה. לשיטתו, הואיל ומומחה הנתבעת לא התייחס בחוות דעתו אלא לצלקת, קרי- נמנע מלהתייחס מפורשות לברך, נותרה חוות דעת התובע על כנה. על אף האמור הנתבעת לא שילמה במועד את התגמולים ומכאן כי יש לחייבה בפיצוי העונשי.

לא נתבעו תגמולים בגין הנכויות הזמניות.

5. הנתבעת, מנגד, כופרת בחבותה. באשר לתאונה הראשונה, עיקר טיעונה הוא, כי אין היא באה בגדר "תאונה" כמשמעה בפוליסה. לעניין גובה התגמול טענה כי אין התובע זכאי למענק חומרה. אף אין הצדקה לחיובה בריבית מיוחדת הן משום שאי התשלום נבע ממחלוקת עניינית באשר לחבות והן משום התנהלות התובע בהליך זה, אשר עוכב לשווא באופן חוזר, בעטיו. באשר לתאונה השנייה טענת הנתבעת היא כי לא נותרה לתובע כל נכות.

2. תמצית קורות ההליך וההסדר הדיוני בין הצדדים

6. בעלי הדין הגישו מוצגים מטעמם, עובר לשמיעת הראיות. בד בבד, התובע, אשר לא השלים עם קביעותיו של מומחה בית המשפט בכל הנוגע לתאונה השנייה, הפנה אליו שאלות הבהרה וביקש לחקרו. המומחה נחקר ע"י ב"כ התובע בלבד. איש לא העיד זולתו. אגב חקירתו, הוצגו לפניו מסמכים עדכניים - ת/1 ו-ת/2. על רקע אלה ציין המומחה כי קיימת אפשרות לפיה ככל ויוצג לפניו תיעוד רפואי נוסף, תשתנה חוות דעתו, קרי, אפשר שהוא ימצא לקבוע כי נותרה לתובע נכות בגין הפגימה הנטענת בקרסול. בהתאם מצאתי כי אין מנוס מהפסקת העדות, תוך חידושה לאחר הצגת תיעוד נוסף אותו ביקש התובע להציג

בית משפט השלום ברמלה

ת"א 35465-01-16 פלוני נ' כלל חברה לביטוח בע"מ

תיק חיצוני: תיק עזר - 35465-01-16

למומחה, ומתן חוות דעת משלימה. עוד קבעתי כי המומחה הוא שיקבע, על פי שיקול דעתו, האם קיים צורך בבדיקה נוספת של התובע, בשים לב לתיעוד הרפואי שיוצג לפניו.

7. לאחר דחיות שונות, בחלוף שמונה חודשים מחקירת המומחה, הובהר כי לא הוצג לו כל תיעוד נוסף. ב"כ התובע הודיע כי הוא חוזר בו מבקשתו להמשיך ולחקור את המומחה, וכי בדעתו להעיד את התובע וכן פיזיותרפיסט אשר טיפל בו. בהמשך הודיעה הנתבעת כי היא תבקש לחקור את המומחה. לאחר התפתחויות שונות שאין אנו צריכים להן, הודיעו הצדדים על הגעתם להסדר דיוני (להלן: "ההסדר"). על פי ההסדר, יינתן פסק דין על יסוד הראיות שהוגשו עד לאותו שלב, בלא מחלוקת על קבילותן, וכן על יסוד טיעוניהם בסיכומים שיוגשו.

8. משכך, לוז הראיות שלפניי הוא תצהיר התובע, כלל חוות הדעת שהוגשו ולרבות תיעוד רפואי, ועדותו של המומחה אשר הופסקה כאמור, מבלי שייחקר ע"י הנתבעת. לא למותר לציין, כי לאור האמור, כלל העובדות המצוינות בתיעוד הרפואי, אינן במחלוקת. למשמעות העולה מכך אתייחס להלן.

9. לא מצאתי לפרט את טיעוני הצדדים. אלה יובאו להלן בפרק "דיון והכרעה" בהתאם להקשר הדברים. עם זאת, לא נעלמו מעיניי כלל הטיעונים והראיות גם יחד ואין באי איזכורו של מי מהם כדי ללמד אחרת.

3. דיון והכרעה

לאחר ששמעתי בקשב רב את עדותו של מומחה בית המשפט, פרופ' ניסקה, ובחנתי היטב את כלל הראיות וטיעוני הצדדים, מצאתי לקבוע כמפורט להלן.

3.1 התאונה הראשונה

מושכלות יסוד

10. פוליסה, ככל חוזה, תפורש בגדרי מובנה הלשוני, כל עוד אין מדובר בהשלמת חסר. כל ביטוי יפורש על פי הקשרו הראוי, קרי- התכלית העסקית אותה הפוליסה מבקשת להגשים. תכלית זו אפשר ותילמד ממחשבתם הסובייקטיבית של הצדדים. כאשר מדובר בפוליסה סטנדרטית שאינה משמשת בסיס למו"מ, התכלית העסקית תילמד מתכליתה האובייקטיבית של הפוליסה, כנלמד מסוגה, הגיונה ולשונה. פוליסה לביטוח תאונות

בית משפט השלום ברמלה

ת"א 35465-01-16 פלוני נ' כלל חברה לביטוח בע"מ

תיק חיצוני: תיק עזר - 35465-01-16

אישיות נועדה ליתן כיסוי לתאונה גופנית בלתי צפויה מראש, המהווה סיבה בלעדית לתאונה, בשונה מאירוע טבעי, כמחלה.

11. מקום בו החיפוש אחר תכלית הפוליסה אינו מביא לתוצאה חד משמעית, יש לבחור באותה תכלית המיטיבה עם המבוטח. במקרה עמימות תועדף אותה משמעות המתיישבת עם רוח הפוליסה ותכליתה, על פני משמעות אחרת שאינה מתיישבת כאמור. כלל זה, בדבר פרשנות נגד המנסח, הוא כלל פרשנות משני, הבא לסייע רק מקום בו לשון הפוליסה אינה ברורה, מובנה דו משמעי והיזקקות למובן הרגיל והמקובל בה לא יועיל (ע"א 779/89 שלו נ' סלע חברה לביטוח בע"מ, פ"ד מח(1), 221 - להלן: "הלכת סלע").

ולענייננו.

חבלה כתוצאה מ"מפגש" עם שחקן ונפילה באה בגדר "תאונה"

12. "תאונה" מוגדרת בפוליסה כ"אירוע פיזי, חיצוני, גלוי לעין, בלתי צפוי, הגורם להיזק גופני". אין חולק כי עסקינן בתנאים מצטברים.

13. בכתב התביעה צוין כי "ביום... נחבל התובע במהלך משחק אימון בברך שמאל...". בשאלה 20 לשאלון מטעם הנתבעת התבקש התובע לתאר במדויק כיצד נפגע בתאונה ונשאל "האם נכון כי לא נחבלת ממפגע כלשהו?". על כך השיב כי התאונה אירעה במהלך אימון כדורגל. בתצהיר עדותו הראשית ציין התובע כי "ביום... נחבלתי במהלך אימון בברך שמאל...". בטופס התביעה שהוגש ע"י אבי התובע (ת/12) צוין: "הילד רץ ונחת על הרגל ובזמן הנחיתה שמע חריכה (צ"ל "חריקה") בברך שמאל...". תיעוד רפואי מעלה כי התובע נחבל ברגל שמאל במהלך אימון כדורגל, כי הוא נחבל ברגל שמאל בנפילה וכי מדובר בחבלה "סיבובית". מומחה התובע, ד"ר ולן, ציין בחוות דעתו (במשתמע ועל פי הגיון מחייב- מפי התובע) כי "...במהלך משחק אימון במגרש מכבי פתח תקווה, במגע עם שחקן, חש כי ברך שמאל מסתובבת והוא נפל ארצה ללא יכולת לדרוך עליה." (ההדגשה אינה במקור).

14. בהינתן כתב התביעה ותצהיר עדותו הראשית של התובע, ברי כי התובע מסר גרסה תמציתית למדיי. הגרסה לפיה התובע נחבל בעקבות מגע עם שחקן אוזכרה כאמור רק בחוות דעת המומחה מטעמו.

הצדדים נמנעו מלהתייחס בסיכומיהם לסוגיה זו.

בית משפט השלום ברמלה

ת"א 35465-01-16 פלוני נ' כלל חברה לביטוח בע"מ

תיק חיצוני: תיק עזר - 35465-01-16

15. ציון הגרסה בחוות דעת המומחה בא בגדר עדות מפי השמועה. עם זאת, הגרסה קבילה, לאור טיבו הברור של ההסדר הדיוני והימנעות הנתבעת מלחקור את התובע על אודות תצהירו.

16. הוא הדין באשר ל"עדות" אבי התובע, אותה "מסר" עם הגשת טופס התביעה, עת היה התובע קטין. הדעת נותנת כי דברי האב נרשמו על יסוד דברים ששמע מפי בנו ולפיהם אגב ריצתו של האחרון, עת נחתה רגלו על הקרקע, אירעה לו חבלה סיבובית בברך. גם כאן עסקין בעדות מפי השמועה, שהוכשרה כקבילה באשר לנכונותה, מעבר לעצם אמירתה. גרסה זו מתיישבת היטב עם התיעוד הרפואי, כמו גם עם גרסאות התובע בתשובה לשאלון ובתצהירו. היא אף מתיישבת- מבחינת היתכנותה- עם האפשרות לפיה מגע עם שחקן אחר גרם לנפילה, או למצער תרם לה.

17. לאור האמור, אני מוצא לקבוע כממצא עובדתי כי במהלך משחק כדורגל, נחבל התובע חבלה סיבובית בברכו השמאלית, עת נחתה רגלו על הקרקע, אגב ריצה. אפשר וסביר כי הדבר אירע בד בבד בשל מגע עם שחקן אחר בו נתקל התובע, ולמצער אפשר כי אותו מגע קדם במעט לנפילה, ומשכך תרם לחבלה.

18. הנתבעת לא התייחסה כלל, כאמור, ל"סוגיית השחקן" ואולם בשים לב לטיעוניה כמבואר להלן, נדמה כי גם לשיטתה, ככל שהיתקלות התובע בשחקן אחר היא שגרמה לחבלה, מדובר ב"תאונה" כמשמעה בפוליסה.

די באמור כדי לסתום את הגולל על טיעוני הנתבעת בהקשר זה, ולחייבה בתשלום תגמולי הביטוח. עם זאת, אצביע להלן על כי גם אם "יוצא" השחקן מ"משוואת" האירוע התאונתי, עדיין עסקין ב"תאונה", כמובנה בפוליסה. אבאר.

חבלה כתוצאה מנפילה אגב ריצה כ"תאונה": גדר המונח "אירוע חיצוני"

19. הצדדים חלוקים בשאלה האם נפילה כתוצאה מחבלה סיבובית בברך באה בגדר "תאונה". אין הם חולקים על כך כי עסקין באירוע פיזי, גלוי לעין, בלתי צפוי, אשר גרם לנזק (במובנו הצר של המונח ובשים לב למחלוקת באשר לגובה הנכות). המחלוקת נוגעת בשאלה האם האירוע בא בגדר הרכיב "אירוע חיצוני".

כעולה מפסיקה ולרבות הלכת סלע, "חיצוני" משמעו "שמחוץ לנפגע", קרי, בשונה מאירוע "פנימי", שמקורו בנפגע, כמחלה או לקות מובנית בו.

בית משפט השלום ברמלה

ת"א 35465-01-16 פלוני נ' כלל חברה לביטוח בע"מ

תיק חיצוני: תיק עזר - 35465-01-16

20. התובע טען כי האירוע בא בגדר "תאונה", בהינתן הפירוש המרחיב להגדרה זו, כעולה מהלכת סלע. ממילא ובמשתמע טען, כי מדובר ב"אירוע חיצוני", מבלי לפרט. משמעות טיעון זה היא, כיעצם המעידה באה בגדר "תאונה", כל עוד אין מקורה במאורע "פנימי", כמחלה. הקרקע חיצונית לנפגע. מקום בו נגרמה חבלה סיבובית בברך עם נחיתת רגלו של הנפגע על הקרקע במרוצתו, בא המפגש בין הרגל לקרקע בגדר "אירוע חיצוני". המפגש בין השניים גורם לתאונה ואין הכרח בקיומו של מפגע חריג בקרקע לשם כך.

21. טענת הנתבעת היא, כי אין מדובר ב"אירוע חיצוני". כעולה מטיעוניה ולרבות מן השאלה אותה שאלה את התובע בשאלון, בדבר היעדרו של מפגע, לשיטתה, אירוע "חיצוני" משמעו חבלה כתוצאה ממגע בין התובע ולבין אדם אחר, או בין התובע ולבין דבר מה חריג כלשהו, כגון מפגע (בדמות יתד/בור וכיוצ"ב).

22. המחלוקת מתכנסת אם כן לשאלה, האם יש לפרש את המונח "אירוע חיצוני" ככזה המחייב בנסיבות קיומו של מפגע חריג בקרקע, או שמא די בפגיעת הרגל בקרקע, אף בהעדר מפגע.

יישום מנגנון הפרשנות התכליתית מושא הלכת סלע בענייננו מלמד כי דין טענת הנתבעת להידחות.

23. "חבלה" (בלא דגש באות ביי"ת) משמעה "פגיעה בגוף, פגיעה" ואילו "חבלה" משמעה "השחתה, הריסה, גרימת נזק" (אבן שושן, **המילון החדש**, הוצאת קריית ספר, 1983). לשונית, "חבלה", כמו גם "תאונה" תיתכנה הן במובן אקטיבי והן בזה הפאסיבי. מכאן כי על פי פשוטה של לשון, נפילה אף שלא כתוצאה ממגע עם אחר או עם מפגע, באה בגדר תאונה.

24. מצינו כי פוליסה לביטוח תאונות אישיות נועדה ליתן כיסוי לתאונה גופנית בלתי צפויה מראש, המהווה סיבה בלעדית לתאונה, בשונה מאירוע טבעי, כמחלה. אין חולק כי מדובר בפוליסה סטנדרטית וכי לתובע או למי מטעמו לא היה יד בניסוחה. משכך, קשה עד בלתי אפשרי להתחקות אחר תכליתה הסובייקטיבית של העסקה. תכליתה העסקית של הפוליסה תילמד אובייקטיבית על פי סוגה, הגיונה ולשונה. כמו כן, נוכח תכליתה הצרכנית ואי השוויון שבין הצדדים, המגמה היא להרחיב את החובות המוטלות על שכס המבטחת ומנגד לצמצמן ככל שהן נוגעות למבוטח (השוו: ת.א. (ת"א) 33128/05 **צחי דב נ' אי.א.י.ג.י** ביטוח זהב בע"מ, מיום 4.5.09).

בית משפט השלום ברמלה

ת"א 35465-01-16 פלוני נ' כלל חברה לביטוח בע"מ

תיק חיצוני: תיק עזר - 35465-01-16

1 הנתבעת, מנסחת הפוליסה, נמנעה מלהגדיר מהו "אירוע חיצוני" וממילא נמנעה מלהגדירו
2 בצמצום, כמוצע על ידה כעת.
3
4 25. שתי האפשרויות, זו המצמצמת וזו המרחיבה, אפשרויות מבחינה לשונית. עיון בפוליסה
5 אינו מביא לתוצאה חד משמעית ביחס לשאלה מי מהן גוברת. מכאן כי על מנת לצקת תוכן
6 משפטי ללשון הפוליסה, יש להידרש לכלל הפרשנות המשני, קרי- פרשנות נגד המנסח.
7
8 26. לא מצאתי כל היגיון במתן פרשנות מצמצמת כפי טיעון הנתבעת. בשים לב לתכלית
9 הפוליסה, לא ברור מדוע יוחרג המקרה דן מעניינו של תלמיד אשר רץ, נתקל ביתד ומעד,
10 או מעניינו של מי שנפל בשל בור או גומחה במגרש.
11
12 27. הנתבעת טענה כי דחיית עמדתה משמעה כי הפוליסה תכסה כל אירוע שאינו מחלה וכי
13 הדבר אינו מתיישב עם כך כי עסקינן בפוליסה "מצומצמת בהיקפה" שנועדה אך ליתן פיצוי
14 ראשוני ולעיתים יחיד, ללא הוכחת אשם, כנגד תשלום פרמיה "נמוכה ביותר".
15
16 דין הטענה להידחות. ראשית, גם אם נכונה הטענה לפיה "כל אירוע שאינו מחלה" יבוא
17 בגדר תאונה, אין רבותא בכך. ממילא תנאי לחבות על פי הפוליסה הוא גרם קיומה של
18 נכות. בהינתן כי הנתבעת לא תפצה תלמיד אשר נשרט שריטה של מה בכך, מה לנו אם
19 תבוא אותה שריטה בגדר "תאונה", כמשמעה בפוליסה. הנתבעת אף לא נגעה בסוגיה מה
20 יבוא, אם בכלל, בגדר אירוע שאינו "מחלה" ואף אינו "תאונה".
21 שנית, הטענה בדבר היות הפוליסה מצומצמת המחייבת תשלום פרמיה נמוך ביותר, נטענה
22 בעלמא וללא תימוכין. ממילא לא בוסס מדוע יש בנתון זה, אף לו הוכח, כדי לגבור על כלל
23 הפרשנות נגד המנסח.
24
25 28. לא מצאתי בפסיקה עליה הצביעה הנתבעת כדי לגרוע ממסקנתי. הנתבעת איבחנה בין
26 המקרה דן ולבין הלכת סלע ופסיקה נוספת שאינה בגדר הלכה, בטענה כי מדובר בנסיבות
27 שונות ו/או בפוליסות שונות ומשכך אין לטענתה לגזור גזירה שווה לעניינו. אלא שהנפקות
28 נעוצה במתווה הפרשנות שנקבע בהלכת סלע, קרי- בפן העקרוני. העובדה לפיה הלכת סלע
29 דנה בפרשנות המונח "אמצעי אלימות" וכי אין אנו נדרשים למונח זה בעניינו, חסרת
30 רלבנטיות. אין בה כדי להוסיף או לגרוע על צדקת טיעוני של מי מהצדדים. לא עלה בידי
31 הנתבעת להצביע על פסיקה דומה או דומה עד כדי זהות בנסיבותיה לעניינו, התומכת
32 בטיעונה שבזכות הפרשנות המצמצמת. לא מצאתי להידרש לפסיקת הערכאות הדיוניות
33 אליה הפנתה הנתבעת, הן משום השוני בנסיבותיה; הן משום שאין בה כדי לשנות מהלכת
34 סלע והן משום היותה בלתי מחייבת או מנחה.

בית משפט השלום ברמלה

ת"א 35465-01-16 פלוני נ' כלל חברה לביטוח בע"מ

תיק חיצוני: תיק עזר - 35465-01-16

1
2 הלכה ולמעשה, הנתבעת לא התמודדה עם כלל הפרשנות נגד הנסח ולא הצביעה על כל טעם
3 מכוחו יש לקבוע כי אירוע חיצוני משמעו בהכרח אירוע בו נחבל הנפגע ממפגע או מאחר.
4
5 29. המסקנה אליה הגעתי אינה בגדר השלמת חסר בפוליסה, אלא מהווה היא יישום של כלל
6 הפרשנות נגד המנסח, בהתאם לתכלית הפוליסה.
7
8 30. קיומו של מפגע אינו תנאי בלעדיו אין לקיומה של "תאונה". התובע אינו נדרש להוכיח
9 קיומו של מפגע, כמי הנדרש להוכיח קיומה של רשלנות בתביעת נזיקין כלפי הנתבע.
10
11 31. התובע היה כבן 17 בעת התאונה, בריא בגופו (לא נטען אחרת), אשר עסק בפעילות
12 ספורטיבית כחלק מקבוצת כדורגל- קרי, פעילות הבאה בגדר רמה כזו או אחרת של
13 מקצוענות. לא נטען וממילא לא הוכח כי התובע נפל בשל מחלה או בשל פגם המובנה בו.
14 המקרה דנן אינו נובע מ"מחלה", ואף לא מ"עירוב" שבין מחלה לתאונה (ראו והשוו: רע"א
15 4339/08 עזבון המנוחה מונא סלים ז"ל נ' כלל חברה לביטוח בע"מ, מיום 24.7.08, לרבות
16 שם בסע' ט').
17

18 32. לאור כל האמור, האירוע בו נחבל התובע, בין אם בעקבות מגע עם שחקן אחר ובין אם לאו,
19 בא בגדר "תאונה" כמשמעה בפוליסה.
20

נכות התובע ואופן חישוב התגמול

22 33. מומחה בית המשפט, כמו גם מומחה התובע, קבעו כי נותרה לתובע נכות בשיעור 10% בגין
23 התאונה הראשונה. הנתבעת לא חלקה על כך בסיכומיה. משכך ובהינתן כי בדיקתו של
24 מומחה בית המשפט היא המאוחרת והעדכנית ביחס לבדיקות המומחים האחרים, מצאתי
25 לקבוע כי נכותו של התובע בגין התאונה היא בשיעור 10% לצמיתות.
26

27 34. התובע זכאי לתגמול בהתאם למפורט בפוליסה, בשים לב לנכותו האמורה. דין טענתו בדבר
28 זכאות למענק חומרה להידחות. מדובר בטענה מופרכת העומדת בסתירה ברורה ללשון
29 הפוליסה, כעולה מן האמור בסעי' 2 ו- 3 בכלל, ומסעי' 33 בפרט. על פי הפוליסה, זכאות
30 למענה חומרה מתגבשת מקום בו נקבע נכות בשיעור הגבוה מ- 80% - נתון שאינו מתקיים
31 בענייננו.
32

33 35. דין טענת התובע בדבר זכאות לפיצוי עונשי להידחות. סעי' 28א' לחוק חוזה הביטוח,
34 תשמ"א-1981, שעניינו "ריבית מיוחדת" קובע כי זו תשולם מקום בו המבטח נמנע מלשלם
35 את תגמולי הביטוח שלא היו שניים במחלוקת בתום לב, במועדים בהם היה עליו לשלם.

בית משפט השלום ברמלה

ת"א 35465-01-16 פלוני נ' כלל חברה לביטוח בע"מ

תיק חיצוני: תיק עזר - 35465-01-16

36. על אף שמצאתי לדחות את טיעוני הנתבעת במישור החבות, לא מצאתי יסוד להניח כי מדובר בטיעון מופרך אשר נטען בחוסר תום לב אך כדי להימנע מתשלום. יתרה מכך, יש לזכור כי בכל מקרה נותרה מחלוקת עניינית באשר לגובה אחוזי הנכות, שכן מומחה הנתבעת קבע בחוות דעתו כי לא נותרה כל נכות. ככל שהתובע פירש את אותה חוות דעת באופן שונה, לא הוצג לפניי כי טענה מעין זו נטענה בעבר על ידו, למול הנתבעת. די בכל האמור כדי לדחות את טיעון התובע לעניין זה. התובענה הועברה בשלב מאוחר לשמיעה בפני מותב זה. באשר להתנהלות התובע עצמו, המעט שאציין הוא, כי בהינתן כי התובענה הוגשה עוד בשנת 2016, גם לתובע יד באשר להתמשכות ההליכים. כך למשל, רק בחלוף חודשים הובהר, כאמור לעיל, כי הוא לא פעל פי בקשתו לה נעתרתי, ונמנע מלהציג תיעוד רפואי נוסף בפני מומחה בית המשפט.

משכך, התובע זכאי לתגמולים על פי הנקוב בפוליסה (סך 37,600 ₪ נומינלי), ללא מענק חומרה וללא ריבית מיוחדת.

3.2 התאונה השנייה

המחלוקת ועיקרי קביעותיו של מומחה בית המשפט

37. עניינה של המחלוקת מושא התאונה השנייה בשאלה האם קיימת הצדקה לסטות מקביעות חוות דעתו של פרופ' ניסקה, כעתירת התובע, אם לאו. לשיטת התובע יש לקבוע כי נותרה לו נכות צמיתה בשיעור 5%. בכך זנח את טיעונו בדבר צדקת קביעת המומחה מטעמו.

38. פרופ' ניסקה ציין בחוות דעתו, בין היתר, כי בבדיקתו את התובע מצא בקרסול ימין טווח תנועות מלא, שווה לשמאל וכי התובע הולך היטב, ללא צליעה, כולל עקבים ובהונות. צילום הקרסול מינואר 2013 נמצא תקין וללא עדות לשברים. בדיקה סונוגרפית ממועד סמוך הצביעה על סימני פגיעה ברצועה לטרלית, פגיעה סינדסמוטית, אך "ללא אי יציבות דינמית". המומחה המשיך וציין כי התובע חזר לתפקוד לאחר שיקום, כי הוא עדיין חש כאבים בעת מאמץ ותחושת אי יציבות של הקרסול, אך זו אינה מודגמת קלינית. בניגוד לעולה מקביעות מומחה התובע, פרופ' ניסקה מצא טווח תנועות מלא. משכך קבע כי לא נותרה נכות צמיתה, אם כי נותרו נכויות זמניות כמבואר לעיל.

39. מעדותו של פרופ' ניסקה עלו בין היתר, אלה: יציבותו של מפרק הקרסול נובעת ממכלול מבנה הגרמי, הרצועות (ראו ת/3) וכן מגידים ושרירים. ככלל, פגיעה בשרירים וברצועות עלולה לפגוע ביציבות הקרסול. אין חולק כי בקרסול התובע אותר קרע כמעט מלא ברצועת ATFL וכן קרעים חלקיים ברצועות סינדסמוזיס ו-CFL. קרע ברצועה לא גורם למגבלה

בית משפט השלום ברמלה

ת"א 35465-01-16 פלוני נ' כלל חברה לביטוח בע"מ

תיק חיצוני: תיק עזר - 35465-01-16

בתנועה, למעט אם נגרמה צלקת שהתעבתה ולא החלימה באופן מיטבי. קרע יכול לגרום לכאב, כמו גם עלול להביא לשחרור יתר, קרי לאי יציבות.

40. אגב חקירה שכנגד, הציג ב"כ התובע בפני המומחה את ת/ו-1. ת/2. הוא צילום רנטגן של הטאלוס (עצם הקרסול), מיום 16.1.19. תועד בו ממצא לפיו נמדד מרווח כ- 9 מ"מ לעומת כ- 6 מ"מ מימין. ת/2 הוא אישור פיזיותרפיסט מוסמך מיום 8.1.19 בו צוין כי לאחר שעבר טיפולים אינטנסיביים, התובע עדיין סובל מחוסר יציבות כרוני של הקרסול, הבא לידי ביטוי בנקעים חוזרים והגבלה בתפקוד.

41. המומחה המשיך והשיב, כי ככל והממצא המצוין ב-ת/1 נכון, מדובר ב"הפרש משמעותי", אך הוא אינו מלמד על נכות. בהמשך הבהיר, גם במענה לשאלתי, כי ככל ונתון זה נכון וככל ואכן היו לתובע נקעים חוזרים משך השנים, הדבר מלמד על אי יציבות (ולא על מגבלה בתנועה). אי יציבות זו משמעה נכות, שבנסיבות תהא בשיעור 2.5% או 5%. עם זאת ציין, כי לא הונח לפניו תיעוד באשר לנקעים חוזרים וכי התובע התלונן על נקעים חוזרים במאמץ בלבד. יש להפריד בין אי יציבות ולבין כאב. יתכן מצב בו הקרסול יציב, אך הנבדק סובל מכאבים עזים מבלי שנדע מדוע. זו אינה נכות. בדיקת התובע העלתה כי קרסולו יציב לחלוטין. עוד ציין, כי העדר טיפולי פיזיותרפיה משך 6 שנים אינו מתיישב עם מסקנה בדבר נכות. אם יוצג לפניו תיעוד בנוסף ל- ת/2, תתחזק מסקנה בדבר אי יציבות הקרסול.

42. במענה לשאלתי ציין המומחה כי אפשר וישנה מחוות דעתו באם יוצגו לו נתונים מסוימים. בהתאם, קיבלו הצדדים את המלצתי לפיה העדות תופסק ותחודש לאחר הצגתם. אלה כאמור לא הוצגו.

המסקנות העולות מטיעוני הצדדים

43. בכל הנוגע לעדותו של פרופ' ניסקה, טענת התובע היא, כי המומחה אישר כי פגיעה ברצועות הקרסול אפשר ותביא לפגיעה ביציבותו; אין תיעוד בדבר קרע ברצועות עובר לתאונה; אותרו קרעים בשלש מתוך ארבע הרצועות; המומחה אישר כי קבלת תלונות התובע באשר לנקעים חוזרים במהלך השנים תחזק מסקנה בדבר אי יציבות הקרסול; האמור בתיעוד ת/ו-1 ו- ת/2 מתיישב עם אי יציבות הקרסול ומשמעות הדבר כי נותרה לתובע נכות צמיתה בשיעור 5%.

44. עוד הפנה התובע לכך כי הוא הפסיק לשחק כדורגל וכי הדבר מתיישב עם אי יציבות הקרסול; מומחה התובע וכן ד"ר קמחין קבעו נכות בשיעור 10%; מומחה מטעם חברת הביטוח "הראל" החרה החזיק אחר קביעות אלה בשנת 2014 וגם מחוות דעת מומחה

בית משפט השלום ברמלה

ת"א 35465-01-16 פלוני נ' כלל חברה לביטוח בע"מ

תיק חיצוני: תיק עזר - 35465-01-16

הנתבעת ניתן להסיק כי הוא מייחס חשיבות לקיומם של נקעים חוזרים (אם כי לא עמד בפניו תיעוד כאמור).

45. דין טיעוני התובע להידחות. הלכה ולמעשה עותר התובע לקבלת עמדתו, על אף שלא הציג בפני פרופ' ניסקה כל תיעוד נוסף ועל אף שהדיון הופסק משך חודשים ארוכים לבקשתו, אך כדי שיעשה כן. להימנעות זו נודעת כמובן משמעות ראייתית בעלת עצמה לחובת התובע.

46. ממה נפשך. עובר לרדתו של פרופ' ניסקה מדוכן העדים ברור היה כי הוא לא מצא לשנות מחוות דעתו וכי לא היה בעצם הצגת התיעוד ת/1 ו- ת/2 כדי שיעשה כן. לו סבר התובע כי על אף האמור (כנטען כעת) די בכל שהוצג כדי שבית המשפט יסטה מקביעות המומחה, מה לו כי ביקש דחייה לשם הצגת תיעוד נוסף. אלא שהתובע עצמו ביקש להציג את אותו תיעוד, ולא עשה כן.

על אף האמור, אבחן שמא בכל זאת דין טענת התובע להתקבל.

47. באשר למסמך ת/1, ברי מתשובות המומחה בחקירתו, כי אין די בו כשלעצמו. הוא הדין באשר למסמך ת/2. יתרה מכך, מן המסמך ת/2 עצמו עולה כי הוא אינו מהווה ראיה משפטית או בסיס לחוות דעת משפטית, כי אין הוא מיועד להצגה בבית משפט ואין הוא מהווה חוות דעת רפואית. לגופו של מסמך, הוא אינו מתייחס כלל לתאונות מושא התובענה ואין בו כל פירוט באשר לכמות הטיפולים אותם עבר התובע, מועדם ומשכם.

48. מעדות המומחה עולה ברורות כי התיעוד ת/1 ו- ת/2 מצדיק לשיטתו, יחד עם תיעוד נוסף שאמור היה להיות מוגש, בדיקה חוזרת של נתוני התובע אם כי בשניים הראשונים לבדם לא די. אלא שהצדקה לבחינה נוספת אין משמעה בהכרח הצדקה לשינוי קביעת אחוזי הנכות.

49. התובע מבקש לקרוא לתוך דברי המומחה את שאין בהם, בהתעלמו במופגן מכך כי אלה כללו רעיונית ומעשית את המילה "אם". פתיחת הדלת שנפתחה עבורו, אין משמעה מילוי החדר. לא די בהנחת המבוקש. לא הוכח קיומו של רצף טיפולי. לא הובאו ראיות באשר לכמות הטיפולים, מועדם, משכם וטיבם. לא נעשתה כל בדיקה אחרת אשר יש בה כדי לשנות מקביעותיו של פרופ' ניסקה.

יתרה מכל אלה- פרופ' ניסקה הבהיר מפורשות כי ככל שתשונה חוות דעתו, אפשר ותיקבע נכות בשיעור 2.5% או 5% (לא מן הנמנע כי התכוון כי קיימת אפשרות לקביעה אחרת שעל פני אותו מנעד). משכך, לא ברור, גם לשיטת התובע, מדוע על בית המשפט לקבוע כי נותרה לו דווקא נכות בשיעור 5% ולא בשיעור אחר, הפחות מכך.

בית משפט השלום ברמלה

ת"א 35465-01-16 פלוני נ' כלל חברה לביטוח בע"מ

תיק חיצוני: תיק עזר - 35465-01-16

50. גם ביתר טיעוני התובע אין כדי לתמוך בעמדתו. הפסקת התובע מלשחק כדורגל אינה אינדיקציה, קל וחמר מכרעת, להוכחת טיעונו. קביעות המומחים בעבר היו ידועות לפרופ' ניסקה, אשר התייחס אליהן והבהיר כי הן עומדות בסתירה לבדיקותיו. בחוות הדעת המומחה מטעם חברת הביטוח "הראל" אין כדי לשנות מכך. אין צורך לנו בהיזקקות לכך כי מומחה הנתבעת מייחס חשיבות לנקעים חוזרים, שכן גם פרופ' ניסקה מכיר בכך. טיעוני לוואי אלה של התובע מחוורים בצל הימנעותו מהצגת תיעוד מתבקש.

51. משכך, לא בוססה לפניי תשתית ראייתית שיש בה כדי להצדיק סטייה מקביעות המומחה. לא למותר לציין, כי התרשמתי לחיוב ממקצועיותו של פרופ' ניסקה ומן האופן היסודי בו בחן את כלל הנתונים, כמו גם האופן בו השיב מענה מאיר עיניים לקושיות שהוצבו בפניו. הוא הדין באשר להגינותו ונכונותו לבחינה נוספת של מסקנותיו.

52. אשר על כן קביעתי היא כי כתוצאה מן התאונה השנייה לא נותרה לתובע נכות צמיתה. משכך אין הוא זכאי לתגמול בגינה, מכוח הפוליסה.

3.3 סוף דבר

הנתבעת תשלם לתובע סך 37,600 ₪, בתוספת הפרשי הצמדה וריבית כחוק מיום הגשת התביעה ועד לתשלום בפועל, החזר אגרה כפי ששולמה, הוצאות משפט בסך 2,000 ₪ ושכ"ט עו"ד בשיעור 20% בתוספת מע"מ. הסך ישולם תוך 30 יום, שאם לא כן ישא הפרשי הצמדה וריבית כחוק.

זכות ערעור כחוק.

מותר בפרסום ללא שם התובע. פסק הדין יישלח לצדדים.

ניתנה היום, י"ז אלול תש"פ, 06 ספטמבר 2020, בהעדר הצדדים.

אייל כהן, שופט